

ירדנה ארזי:

בכלל לא רצייתי לזכות במקום הראשון!

ירדנה ארזי הגיעה בקדס-האירוויזיון אומנם רק למקום השני, אך הפכה לכוכב התורן של אמצעי התיק שורת. אין ספק שהצעירה היפה והמוכשרת תפיק את המירב מהצלחתה בתחרות. ואומנם, מייד אחרי ה' תחרות הוא הוזמנה להופיע ב,שעה טובה', ואמרגנים התחילו להתדפק על דלתה. ביקשתי לדעת כיצד מרגישה זמרת שאורטורטו נסעה לייצג את ישראל באנגליה.

ירדנה, את מצטערת שזא זכית במקום הראשון?

לא יודעת אם יאמינו לי, ואני לא מתחסדת. אבל בכלל לא רצייתי לזכות במקום הראשון. עשיתי לעצמי חישוב הגיוני, חיברתי אחד ועוד אחד, וראיתי שעל-פי חישוב סטטיסטי, לכל מי שמייצג את ישראל באירוויזיון היתה נפילה גוראית בקאריירה. כוורת, יזהר כהן, הכל עובר חביבי, אילנית, שוקולד מנטה מסטיק — שהייתי אחת ממנה — כולם הגיעו בשיא הקאריירה וסבלו אחר-כך משפל.

לא רק שאיש מכל אותם שצינתי לא עשה קאריירה בחו"ל, לכולם היתה נפילה בארץ. וזה היה הנתון שהעמדתי לעצמי. חשבת: אני עדיין לא גמרת פה, אני לא עומדת אחרי שמונה אריכינגן, ארבע תוכניות יחיד ושלושה ספישליים בטלוויזיה. אני לא צריכה לחפש דרך לפרוץ החוצה. קודם כל אני צריכה לעשות עבודה טובה פה. אז אני מעדיפה מקום שני והופעה מכובדת, על פני מקום ראשון.

קשה לך להאמין לך...

למה? פה בארץ מוציאים את כל עניין האירוויזיון מכל פרופורציה! אם את לא מגיעה למקום הראשון את יכולה לארוז את החפצים ולנסוע לארגנטינה. אז בשביל מה אני צריכה את זה? את יודעת שכאשר אנגליה זכתה באירוויזיון, הידיעה הופיעה בכמה מילים בעמודו האחרון של אחד העיתונים?
אז למה בעצם השתתפת בתחרות?
קודם כל, מפני שהיה לי שיר טוב, והאמנתי שאתן הופעה טובה. חוץ מזה אני חיה את השואו ביזנס, וזהו חלק מהשואו ביזנס.
את מי מהאמנים אהבת בתחרות?
האמת היא שלא הספקתי לראות את כל השירים. מתוך מה שראיתי, חיים צדוק מאוד מצאחן בעיני, וששי קשת היה מצויין. ואני מוכרחה לציין שהשיר הורה מאוד נגע לליבי. יש בשיר הזה משהו מרגש.

סאמיר מוטראן:

הערבים לא מבינים מה זה יחסי-ציבור!

אילו גר סאמיר מוטראן בתל-אביב, הוא היה אחד מני רבים. אך סאמיר הוא צעיר ערבי המתגורר בנצרת, ועוסק במיקצוע שהאוכלוסיה הערבית עדיין לא למדה כיצד להתייחס אליו: יחסי-ציבור. הוא מארגן מדי שנה את תחרות מלכת היופי הערבית, משמש סוכן לצעירות ערביות המעוניינות להופיע כדוגמניות, ובעיקר עוסק בפירסום וביחסי-ציבור לחברות. הוא גם המוציא לאור של עיתון מקומי בשם "אלאחבאר" — החדשות.

סאמיר, כיצד מתייחס הציבור הערבי למיקצועך?

הערבים לא מבינים מה הם יחסי-ציבור. זה נראה להם כמו מה שאתם קוראים ביידיש "לופט געשעפט", עסקירות, דבר לא רציני. אני בא לחברה, בנצרת, או לבעל חנות ומנסה לשכנע אותם לעשות יחסי-ציבור בעיתון שלי. אבל איפה! אני מדבר אל הקירות! את עיקר פרנסתי אני מוצא בעיקר אצל החברות היהודיות המעוניינות לפרסם בעיתון שלי. לולא החברות היהודיות הייתי פושט את הרגל. אבל אני לא מוותר. אני מנסה. לאט-לאט ובשקדנות. להחדיר את תודעת יחסי-הציבור והפירסום לאוכלוסיה הערבית. וכמו שלא האמינו לי שאצליח לארגן תחרות יופי בין צעירות ערביות — והצלחתי, כך אני מאמין שאצליח גם עם יחסי הציבור.

כיצד קורה שצעירות ערביות מסכימות להשתתף בתחרות יופי?

לא רק שהן מסכימות, הן רואות בזה יוקרה! אחרי שהמלכה של השנה שעברה זכתה בתואר, היא הפכה למבוקשת ביותר. אפילו הביקוש שלה אצל חתנים ודמי המותר שלה עלו. לא היתה הנות בנצרת שהיא נכנסה אליה, שלא נתנה לה את מה שקנתה בחינם. זה לא כמו אצל האוכלוסיה היהודית. הבנות לא מופיעות בביגדי ים. הן לבושות בביגדי ימים, ומראות את היופי הפנימי שלהן. לא את הגוף שלהן.
למה לא בביגדיים?
אוהו! הגזמת! יקח עוד דור שלם עד שהבנות תוכלנה להופיע בביגדיים. הרי עד היום, בנצרת בחורה הולכת לסרט רק בליווי האח שלה, או קרובי-משפחה מבוגר!

אליעזר ז'ורבין:

30 שנה אני במיקצוע ולא ראיתי דבר כזה!

אחת מחברות הפירסום הגדולות פירסמה מודעת ענק, שבה הודיעה לעם ישראל שהיא הגדולה מכולן. אליעזר ז'ורבין, בעליה של חברת "דחף", פירסם מודעת תשובה, שבה טען כי פירסומה של החברה היה פירסום כוזב. הוא אף הביא הוכחות לכך שהוא, ולא החברה האחרת, הוא הגדול מכולם. את מודעתו פירסם ז'ורבין בעיתון "הארץ", בגיליון חג הפסח. אך לתדהמתו הרבה, כשפתח את העיתון וחביט במודעה, גילה כי מישהו ערך לו אותה ובמקום "פירסום כוזב" נותרה המילה "פירסום" בלבד, והמילה "כוזב" הושמטה.

מר ז'ורבין, מי דעתך ערך את מודעתך מחדש?

עמוס שוקן, מנהל הארץ.

מדוע, לדעתך, עשה זאת?

הוא חשש אולי שווה מילה חריפה מדי. אני גם מגיח שהסיבה נובעת מכך שאותה חברה שנגדה כתבתי קשורה לארץ. היא עורכת למען הארץ את כל מסע הפירסום של הלוח החדש.
האם הוא התייעץ איתך לפני שהשמיט את המילה "כוזב"?
לא, הוא עשה זאת על דעת עצמו. וזהו מעשה חמור מאין כמוהו. מותר לעיתון שלא לפרסם מודעה, אם אינה מוצאת-חן בעיניו. אך אסור לו לשנות מודעה.
מה היו הנימוקים שמסר לך מר שוקן בעיקבות מעשהו?

נימוקים שאינם משכנעים. הנימוק האמיתי הוא, שהוא קשור באותה חברת פירסום. אני כבר 30 שנה במיקצוע, ומעולם לא נתקלתי בדבר כזה. זהו מעשה שלא ייעשה. אם אני כותב את המילה "כוזב", אני לוקח על עצמי את האחריות. אני ניסחתי את המודעה הזאת בעצמי, ואני יודע מה אני עושה. במיוחד רצייתי את המילה "כוזב".

האם אתה מתכוון לשלם עבור מודעת הענק הזו?

לא אהפוך את מערכת היחסים בין חברתי ובין הארץ. מערכת יחסים המתבסאת בעשרות מיליונים של לירות. לעניין כספי, עניין המודעה הוא עקרוני, לא כספי.